

udgivet, at fastslå, at minimumsværelsesantallet på landet fastsættes til 3 og i købstæder under 4 000 indbyggere til 4, for at gæstgiveriet skal kunne have ret til at benytte hotelbetegnelsen.

Iøvrigt finder man, at hotelbetegnelsen ikke nødvendigvis bør være afhængig af, om logigiveren er i besiddelse af gæstgiveribevilling med ret til udskænkning af stærke drikke. Mange gode hoteller i Danmark, herunder bl. a. missionshoteller, ønsker således ikke at udnytte nogen ret til udskænkning af stærke drikke. Tilladelse til benyttelse af hotelbetegnelsen bør derfor udelukkende være knyttet til de fra a—j anførte bestemmelser samt iøvrigt til, om indehaveren eller lederen er i besiddelse af tilstrækkelige kvalifikationer til at kunne lede et hotel ved enten at have deltaget i et fagkursus inden for hotelfaget på mindst 1 år eller at have arbejdet i faget i mindst 5 år eller at have en så betryggende handelsmæssig uddannelse, at et nærmere angivet udvalg skønner, at vedkommende er kvalificeret til at lede et hotel.

De nuværende forhold inden for det danske hotelervhverv medfører ofte, at hoteller, som ligger under den tekniske standard, som skulle berettigede til hotelnavnet, skader dansk hotelindustri og dansk turismes renommé. 3-værelses lejligheder i sidegader og små bungalows eller andre småbygninger på landet smykker sig ofte med et internationalt hotelnavn, hvilket vildleder det internationale publikum, som søger hotelplads i Danmark.

For så vidt hotelnavnet beskyttes, vil

sådanne virksomheder i fremtiden kunne betegnes som 1) kro, 2) gæstgiveri eller gæstehjem, 3) logihus eller herberg etc., hvilket på forsvarlig måde ville kunne virke oplysende såvel for danske som fremmede logisøgende. Man har tilsvarende betegnelser fra udlandet (engelsk: 1) inn, 2) lodging-house, 3) hostelry. tysk: 1) Wirtshaus el. Gasthof, 2) Gastwirtschaft, 3) Herberge. fransk: 1) auberge, 2—3) hotellerie.)

Man finder derfor, at det vil være formålstjenligt at give ministeren for handel, industri og søfart de beføjelser med hensyn til at give tilladelse til anvendelse af betegnelsen hotel, som er anført nederst på side 134 og øverst på side 135 i Betænkning vedrørende Ændringer i Beværterlovgivningen, for så vidt ministeren i sin administration af disse beføjelser lægger de af Turistforeningen for Danmarks Hoteludvalg i 1946 anførte bestemmelser til grund for sine bedømmelser om, hvorvidt et logi må betegnes som hotel eller ej.

For en ordens skyld skal man anføre, at man ikke finder det tilstrækkeligt, således som anført på betænkningens side 21, at næringsadkomst på gæstgiverier bliver en bevillingssag, og at denne adkomst bliver tidsbegrænset. Indehaverne af sådanne gæstgiverier vil utvivlsomt, således som anført, blive mere agtpågivende og drive virksomheden på bedre måde, end tilfældet ofte er nu, men at et gæstgiveri drives på forsvarlig måde, bør, som ovenfor anført, ikke være tilstrækkeligt for, at indehaveren vil kunne benytte hotelbetegnelsen for sit logi.

Ærbødigst

TURISTFORENINGEN FOR DANMARK

Mogens Lichtenberg.